

SÈRIE 2**Exercici núm. 1** (4 punts en total)

Cada un dels deu apartats contestats correctament d'aquest exercici valdrà 0,4 punts.

1/c* ; 2/d; 3/b; 4/b; 5/a; 6/c; 7/d; 8/c; 9/b; 10/a

* alternativament s'admet també com a vàlida la resposta d

Exercici núm. 2 (4 punts en total)**A/ Anàlisi formal-estructural** (3 punts)

Cada apartat contestat correctament valdrà 0,6 punts. Per cada resposta errònia en els primers quatre apartats, es restaran 0,1 punts

- 1/ B
- 2/ A
- 3/ A
- 4/ D
- 5/ C

B/ Anàlisi estilística i de context (1 punt en total) 1/ 0,5 punts; 2/ 0,5 punts.

1/ C. Perquè puntuï aquesta pregunta amb 0,5 punts s'ha d'haver marcat la resposta correcta i haver descrit almenys una propietat del *rock progressiu*: subgènere del rock aparegut al final dels anys 60 i que va desenvolupar-se especialment durant la primera meitat dels setanta. L'adjectiu *progressiu* fa referència al seu caràcter innovador (entès com un "progrés" de la música rock): importància concedida a la instrumentació, i al contingut més profund i reflexiu de les lletres de les cançons, així com al concepte més estructural de les peces unides en un disc unitari, temps més lents allunyats del ritme marcat del rock ballable, influència del blues i del jazz, etc.

2/ És important, atesa la complexitat expressiva d'aquesta música i la seva denúncia de situacions socials d'injustícia, que l'estudiant hagi pogut comentar a classe el significat de la paraula *wall* com a sinònim d'incomunicació entre les persones –o entre els interessos dels professors i els interessos dels alumnes– a causa de l'aïllament de l'individu que la nostra societat ha anat bastint maó a maó a través de totes les seves institucions més emblemàtiques, entre elles i en concret, l'educativa. L'estudiant, per puntuar en aquest apartat de l'exercici, ha d'haver entès el sentit metafòric del "maó" i del "mur" i ha d'haver desenvolupat lliurement la seva reflexió al voltant d'aquest tema.

Exercici 3 (2 punts en total)

Puntuació d'aquest exercici: 1/ 0,5 punts; 2/ 0,5 punts; 3/ 1 punt.

1/ C

2/ Els gestos, els moviments o els lligams d'afecte poden substituir les paraules quan dues persones que no parlen un mateix idioma volen comunicar-se; l'altra forma de comunicació no verbal exposada en el text és la que s'estableix en la relació física íntima entre dues persones.

3/ Les característiques *prosòdiques* de la parla, la manera "com" diem allò que volem dir o com interpretem afectivament allò que escoltem, a través dels canvis d'entonació, d'intensitat, de timbre, etc., són les que més s'assemblen a les formes de significació que té la música, independentment de si es tracta de música amb text o de música estrictament instrumental. L'altra característica de la parla, la *sintàctica* (que l'autor aplegaria impròpiament en aquest text juntament amb la *semàntica*), en fer referència a l'estructura i el sentit de les paraules, restaria més allunyada de les formes de comunicació específiques de la música.

SÈRIE 4

Exercici 1 [4 punts en total. Cada un dels deu apartats correctament contestats d'aquest exercici valdrà 0,4 punts.]

1/b; 2/a; 3/d; 4/a; 5/a; 6/b; 7/c; 8/c; 9/b; 10/d

Exercici 2 [4 punts en total]

A/ Anàlisi formal-estructural [3 punts en total. Cada apartat correctament contestat, 0,6 punts. Per cada resposta equivocada es restaran 0,1 punts.]

1/B
2/D
3/D
4/A
5/C

B/ Anàlisi estilística i de context [1 punt en total]

En aquest apartat donem la màxima llibertat perquè l'estudiant redacti un comentari ben redactat i que sigui mínimament coherent amb els apartats que se li demana de respondre. Així, ha de quedar clar que es tracta d'un moviment simfònic (i no d'un poema simfònic exempt) i que conseqüentment es troba integrat dins d'un conjunt unitari del qual formen part la resta de moviments; també ha de quedar clar l'estil característic del simfonisme de finals del segle XIX integrador que concilia la tradició musical clàssica i romàntica austroalemanya amb els nous estils emergents derivats de la integració de referències i associacions programàtiques d'origen literari o autobiogràfic i que es manifesten en l'alentiment del ritme de la simfonia clàssica, la sonoritat a vegades grandiloqüent de l'orquestra, i la varietat i subtileza en l'ús de la instrumentació. Finalment, fóra convenient d'augmentar la puntuació d'aquells estudiants que hagin sabut identificar l'autor, Gustav Mahler, l'obra (tercer moviment de la Simfonia núm. 1, "Tità"), assenyalant-ne alguna característica descriptiva, i que l'hagin sabut emmarcar en el context de la cultura finisecular vienesa, marcada per una intensa interrelació de les disciplines artístiques i la presència de grans escriptors, pintors, filòsofs i científics coetanis de Mahler.

Exercici 3 [2 punts en total. Puntuació d'aquest exercici: 1/1 punt; 2/1 punt.]

1/ L'estudiant ha de deixar ben establert que així com en l'època de Beethoven l'única forma d'escoltar música era sempre la de la música que es fes, en viu, mentre s'escoltava, ara, gràcies als suports de tota mena de què disposem, ja no és indispensable que sempre que vulguem escoltar música hi hagin de ser presents davant nostre els instrumentistes o cantants encarregats d'interpretar-la; també és important que l'estudiant hagi observat el fet de la fàcil accessibilitat que ara tenim, i que en època de Beethoven no existia, a tota mena de músiques que es troben lluny tant en el temps com en l'espai en relació amb les coordenades espacials i temporals concretes de l'oïdor. Ara podem escoltar la música present i del passat de la nostra cultura, però també les músiques presents i passades de cultures amb tradicions ben diferents a les nostres. I a aquells estudiants que, a més d'aquestes dues diferències fonamentals, hagin observat el caràcter de mercaderia en què s'ha convertit l'objecte musical, el seu valor de "prestigi" equivalent al que pot tenir un producte personalitzat com pot ser un perfum, un model de cotxe, o la tria d'un restaurant, se'ls hauria de donar la màxima puntuació.

2/ La paradoxa assenyalada per Cook en aquest fragment pot ser complicada de ser descrita de forma sistemàtica pels estudiants: paradoxa entre l'afirmació del principi d'autonomia que defensaven els compositors dels segle XIX en les seves obres i que l'accessibilitat actual a la música sembla poder fàcilment acomplir i, per altra banda, la realitat ben diferent que els mateixos mitjans tecnològics han creat recentment i que fan que en el producte musical final hi hagin d'intervenir molts més professionals i que ja no sigui obra exclusiva del compositor, precisament aquell qui, defensant en el segle XIX l'autonomia de les seves obres, en reclamava també l'exclusiva autoria. En tot cas, és important que l'estudiant s'hagi adonat que en l'actualitat l'autoria del compositor ha quedat qüestionada per la complexitat dels processos tècnics d'enregistrament i producció dels objectes musicals, en els quals, a part de l'autor de la música, hi han d'intervenir altres professionals com són enginyers de so, productors tècnics, realitzadors, dissenyadors, experts en màrqueting, etc.